

- COR.
1. Cordis vocabulum voluntatem, et intellectum significat in Scriptura, lib. 2, cap. 25, num. 7. 232
- CORPUS, CORPOREUM.
1. Corporeos esse Angelos secundum totam suam entitatem qui erraverint, lib. 1, cap. 5, num. 13. 17
 - Idem dixisse videntur aliqui Patres, cum discrimine tamen, num. 4. 17
 - Et pie explicantur, num. 9. 19
 2. Esse Angelos omnino incorporeos probatur, ibid., a num. 6. 18
 - Incorporeum non est proprietas Dei omnino incommunicabilis, lib. 1, cap. 5, et cap. 6, n. 22. 16 et 27
 3. Corporea natura omnino simplex est impossibilis, lib. 1, cap. 5, num. 8. 19
 4. Corporeos esse Angelos, saltem ex parte, instar hominum, qui velint, lib. 1, cap. 6, a num. 1. 20
 - Ejus rei argumenta, num. 4 et 5. 21
 - Contrarium verum, tam de bonis, quam de malis Angelis. Et qua certitudine tenendum, late ostenditur, a num. 6. 22
 - Rursum speciatim de certitudine, num. 10. 23
 5. Corporei dicuntur aliquando Angeli, comparatione Dei, ibid., num. 13 et 16, et cap. 6, num. 28. 24 et 29
 6. Corpus non posse deservire Angelis ad plerasque operationes sibi competentes, si ponerentur constare substantialiter, ex illo, lib. 1, c. 6, a n. 23. 27
 7. Corporum assumptio, vide ASSUMPTIO.
- CREATIO.
1. Creationem Angelorum non fuisse ab æterno demonstrari nequit, lib. 1, cap. 2, num. 4. 5
 - Certum tamen in theologia, eodem num. 4, et seq. 5
 - Cur de facto ab æterno fuerit? num. 7. 6
 2. Creatos fuisse Angelos aliquos post mundum corporeum, qui dixerint, lib. 1, cap. 3, num. 1. 7
 - Creatos ante fuisse qui putent, ibid., a num. 2. 7
 - Oppositum late ostenditur, a num. 6. 8
 - Id quod etiam potuit ab Ecclesia definiri, n. 13. 11
 - Non est tamen adhuc definitum, num. 14. 11
 - Licet temerarium sit, id negare, num. 15. 11
 3. Creata fuisse omnia simul, quomodo accipiendum, ibid., num. 9. 9
 4. Creatio Angelorum an tradatur a Moyse, vel alibi in Scriptura, num. 11. 10
 5. Creatio Angelorum omnium fuit simul, ib. n. 17. 12
 - Est proprie creatio, lib. 1, cap. 6, num. 9. 23
 6. De loco creationis Angelorum opiniones variae, lib. 1, cap. 4, num. 1. 15
 - Certum habetur fuisse locum realem, atque eundem, num. 2. 15
 - Non videtur fuisse cælum empyreum, num. 3. 15
 - Sed sydereum, vel quod subjacet empyreo, n. 4. 15
- CUSTODIA, CUSTODES ANGELI.
1. Ad custodiam hominum Angelos deputari de fide est, lib. 6, cap. 17, a num. 6. 747
 - Ad singulos singuli deputantur, num. 8. 748
 - Vide etiam, num. 17. 752
 - Unus Angelus plures simul homines non custodit, ib., num. 10. 749
 - An post obitum unius alterum custodiat, ib., n. 11. 750
 2. Custodia angelica prædestinatis ac reprobis communis est, eodem cap. 17, num. 12. 750
 - Justis etiam, ac peccatoribus baptizatis, et non baptizatis, num. 14. 751
- Imo et Antichristo, num. 21. 754
3. Custos Angelus non dimittit alumnum, quantumvis peccatorem, dum vivit, num. 15 et 16. 752
 4. Custos infantis in utero materno alius a custode matris, ibid., num. 18. 753
 5. Custodiæ angelicæ beneficium etiam in lege Moysi, et naturæ datum, ibid., num. 19. 753
 - Et ante lapsum Adami, num. 20. 753
 6. Angelum custodem habuit beata Virgo, non Filius, num. 21. 754
 7. Custodes Angeli peculiare dantur pro communitatibus, Regnis, Regibus, Ecclesiis, Prælatibus, et similibus, ibid., a num. 22. 754
 - Imo personæ publicæ duos habent, num. 24. 755
 8. Singuli Angeli singulis rerum speciebus præsent, eodem cap. 17, a num. 25. 755
 - Non tamen singulis individuis, præter homines, num. 28. 756
 9. Custodia solis Angelis sanctis commissa est, lib. 6, cap. 18, num. 1 et 2. 757
 10. Custodes Angeli non sunt ex supremis quatuor hominibus, ibid., num. 3 et 4. 757
 11. Custodia angelica, vel particularis est, vel universalis, ibid., num. 5. 758
 12. Custodia particularis singulorum hominum Angeli infimi ordinis committitur, ibid., num. 6. 758
 - An hi Angeli in ordine supremi sint, num. 7. 759
 13. Angeli inæqualis naturæ, et gloriæ possunt custodire homines æquales in gloria futuros, ibid., num. 8. 759
 14. Custodiæ ministeria quomodo inter Angelos distributa, lib. 6, cap. 18, per totum. 757
 - Varia recensentur, cap. 19, a principio. 760
 15. Ad principatus quæ custodia pertineat? eodem cap. 18, num. 10. 759
 - Quæ ad virtutes et potestates, num. 11 et 12. 760
 16. Custodia cælorum cui ordini demandetur, eodem num. 12. 760
 - Quæ custodia indigeant orbis cœlestes, lib. 6, cap. 19, num. 10. 763
 - Cujus custodiæ capacia sint corruptibilia? n. 11. 764
 17. Dentur-ne speciales Angeli custodes poenarum propositi? Vide verbo POENA, num. 13 et 14. 764
 18. Custodia Angelorum propria per mortem alumni cessat, lib. 6, cap. 19, num. 9. 763
 - Angeli tamen alias ipsas forte purgandas, ad locum purgatorii, et inde suo tempore ad cælum perducent, ibid. 763
 19. Custodes Angeli an doleant de lapsu, vel damnatione alumni, ibid., num. 12. 764
 20. Inter custodes Angelos an, et quæ possit esse dissensio et pugna, num. 13. 765
- D
- DEMONES.
1. Dæmones esse quidam olim negabant, lib. 7, c. 1, num. 1. 790
 - Dari tamen de fide est, num. 3. 791
 2. Dæmonis nomen aliquando bonis Angelis tribuebatur, ibid., num. 6. 791
 - Pro malis tantum accipiendum, et usurpandum, ib. 791
 3. Dæmones noverunt Philosophi ab effectu, ibid., num. 7. 792
 - Eorum de dæmonibus varii errores, a num. 8, et n. 18 et 20. 792 et 795
 4. Dæmones natura sua malos dixerunt Manichæi, et alii, lib. 7, cap. 2, num. 1. 696

- Id hæreticum esse ostenditur, a num. 3. 797
5. Dæmon nec malus est quoad naturam, ib., n. 7. 798
 - Nec quoad operandi necessitatem simpliciter, a num. 8. 798
 - An inclinationem naturalem ad malum habeat, ibid., a num. 12. 799
 - Quomodo dicatur habere passiones? lib. 1, cap. 6, num. 12. 24
 6. Dæmones non sunt creati in statu gloriæ, lib. 5, cap. 2, a num. 5. 570
 - Nunquam Deum clare viderunt, num. 6. 571
 7. Dæmones in via habuerunt gratiam, lib. 5, cap. 3, num. 6. 576
 - Eamque in primo instanti creationis, cap. 4, a n. 3. 579
 8. In dæmonibus naturalia integra quo pacto manserint, lib. 3, cap. 11, num. 4. 414
 - Beatitudinem naturalem non retinent, ibid. 414
 9. Dæmon ex suo arbitrio habuit, ut posset peccare, lib. 7, cap. 3, num. 1. 802
 10. Dæmonis peccatum, vide PECCATUM.
 11. Dæmones peccati veniam per penitentiam tandem obtenturos, qui erraverint, l. 8, c. 7, n. 1. 983
 12. Dæmones in perpetuum damnati sunt, et in peccato obstinati, ib. a n. 3, et l. 3, c. 10, n. 20. 983 et 412
 13. Dæmoni inesse potestatem bene operandi moraliter, qui sentiant, lib. 8, cap. 8, a num. 1. 988
 14. Dæmon libere agendo semper peccat, ib., n. 4. 989
 - Imo ab actuali peccato non cessat, ibid., vide etiam OBSTINATIO.
 15. Dæmon semper cogitat de objecto aliquo tristitiam, doloremque excitante, l. 8, c. 11, a n. 6. 1004
 - Semper de facto habet actum aliquem voluntatis affectivum, a num. 9. 1004
 16. Dæmones ne minimam habere posse delectationem qui doceant, lib. 8, cap. 15, num. 2. 1049
 - Habere aliquam quasi accidentalem, verior sententia a num. 4. 1050
 - Non tamen post extremum iudicium, num. 16. 1053
 - Vide etiam DAMNATUS, IGNIS, POENA.
 17. Dæmones initio e cælo dejecti ad ignem inferni omnes sunt detrusi, lib. 8, cap. 16, a num. 27. 1062
 - Pœnamque ignis irremissibilem, ac non intermissam patiuntur, a num. 33. 1063
 18. An dæmones semper in inferno resideant, vel etiam apud nos vagentur, cap. 17, num. 2. 1065
 19. Dæmones semel a nobis victi, non relegantur perpetuo in infernum, lib. 8, cap. 17, num. 3, et c. 21, num. 32. 1065 et 1098
 - An saltem ad tempus victi recedant? a num. 33. 1098
 20. Dæmonum multi, etiam post Christi redemptionem, in hoc aere vagantur, eodem c. 17, a n. 7. 1066
 - Non tamen Lucifer, num. 10. 1067
 21. Dæmones intra infernum nulla exercent ministeria, lib. 8, cap. 18, num. 1. 1067
 22. In dæmonibus an Hierarchiæ dentur? l. 1, c. 14, num. 18, et lib. 8, cap. ult. a num. 1. 66 et 1088
 23. Quæ ordinum nomina in dæmones quadrent? eodem cap. ult. a num. 2. 1088
 24. Inter dæmones est subordinatio potestatis quorundam in alios, ibid., num. 4 et 5. 1089
 - Unde proveniat hæc potestas, a num. 6. 1090
 - Non est naturalis Angelis, num. 14. 1092
 - Nec inter Angelos in pura natura foret circa specialem Dei institutionem, vel communem eorum consensum, ibid. 1092
 25. Hæc potestas non est omnino tyrannica, num. 15 et 16. 1092
 - Sed fundata in ipsa Angelorum natura num. 17. 1093
- Consummatur tamen, partim ex communi consensu eorumdem, num. 18. 1093
- Partim ex divina providentia, num. 19 et 20. 1094
 26. Sub Lucifero sunt inter medii Principes amplioris, vel restrictioris potestatis, num. 21 et 22. 1094
 27. Dæmones singuli a quonam suis ministeriis deputentur, a num. 23. 1095
 - Quomodo in poenis infligendis ministrent? vide POENA, num. 11, 12 et 15.
 28. Dæmones an sint designati ad tentandum, pro diversitate vitiorum, a num. 26. 1096
 - An pro diversitate personarum, num. 29. 1097
 - An singuli ad singulos homines tentandos deputentur? a num. 30. 1097
 29. Dæmones ad certos homines impugnandos non designati, quomodo ad tentandum concurrant, num. 35. 1099
 - Vide alia verbo TENTATIO.
 30. Dæmones dolere, quod Deum aliquando amaverint, probabile est, lib. 3, cap. 10, num. 26. 411
 31. Dæmones pravos habitus per actus comparant, lib. 3, cap. 12, num. 5. 417
 32. Dæmonum accessus ad foeminas unde nati sint Gigantes quidam fabulabantur, lib. 1, cap. 6, num. 4 et 29, ac sequentibus. 21 et 30
 33. Dæmones in corporibus assumptis, nunc incubi, nunc succubi fiunt, ut applicent activa passivis, pro generando homine, lib. 4, cap. 34, n. 11 et 12. 539
- DAMNATUS.
1. Damnatos esse quam multos Angelos fide constat, lib. 8, cap. 4, num. 1. 972
 - An tales sint quicumque peccarunt? a num. 2. 973
 - Concluditur late pars affirmans, a num. 5. 973
 2. Damnatos fuisse Angelos in eodem indivisibili instanti, in quo peccarunt qui existiment, lib. 8, c. 2, num. 1 et 2. 966
 - Eorum damnationem reservari in diem Iudicii qui dicant, num. 3. 966
 3. Angeli non fuerunt damnati ultima poena, in quo instanti peccarunt, a num. 4. 967
 - Sed immediate post secundum instans, a num. 8. 968
 4. Damnati semper cogitant de objectis, dolorem, tristitiamque excitantibus, l. 8, cap. 11, a n. 6. 1004
 - Actus quoque voluntatis semper exercent, quibus maxime affliguntur, a num. 9. 1005
 5. Damnati omnes privantur donis omnibus gratuitis, licet naturalia integra retineant, l. 5, c. 5, n. 19. 589
 6. Damnati ex vi status habent necessario actus mere poenales, a num. 13. 587
 - Imo et actus non mere poenales: defectu tamen aliquo contra rationem vitiatos, a num. 18. 589
 7. Damnati peccando novas poenas damni, aut sensus jam non merentur, num. 27. 590
 8. Damnati homines novis poenis post Resurrectionem afficiendi, lib. 8, c. 12, n. 30 et 37. 1019 et 1021
 9. Damnatus homo majoris demeriti, et damnationis, quam Lucifer esse potest, licet Luciferi peccatum sit omnium maximum, lib. 7, cap. 19, num. 1. 931
 10. Vide etiam DEMON, n. 15, IGNIS, OBSTINATIO, POENA.
- DECEPTIO, vide FALSITAS.
- DELECTATIO, vide DEMON, num. 16.
- DELIBERATIO.
1. Ad deliberationem non egent Angeli tempore, l. 5, cap. 7, num. 7, et cap. 8, num. 4. 603 et 606

- DETENTIO.**
1. Detentio rei quæ movetur, fieri potest absque impulsu detinentis, lib. 4, cap. 31, num. 8. 533

- DEUS.**
1. In Deo intelligendi actus ab ipsius substantia cur non distinguatur, lib. 2, cap. 1, num. 7. 79
 2. Dei proprium est futura libera in seipsis cognoscere, lib. 2, cap. 10, n. 8, et c. 11, n. 17. 155 et 159
 3. Similiter et præterita, lib. 2, cap. 12, a num. 5. 166
 3. Dei propria, et quidditativa species connaturalis nulli intellectui, vel creabili est possibilis, lib. 2, cap. 17, a num. 4. 194
 4. Deus concurrere ad peccatum non diceretur, quamvis creatura rationalis in primo sui esse peccaret, lib. 3, cap. 9, a num. 17. 401
 5. Deus si per impossibile vellet objectum intrinsece malum, an, et quomodo diceretur peccare? lib. 8, cap. 10, num. 12. 1001
 6. Deus est causa veluti privativa obstinationis dæmonum, auxilia denegando, lib. 8, cap. 7, n. 11. 986
 7. A Deo quomodo sit dæmonum impugnatio, ac principatus inter ipsos, lib. 8, c. 21, n. 19 et 20. 1094
 8. Dei apparitiones, vide verbo APPARITIO, a n. 1.
 9. Deus quo pacto naturaliter ab Angelo cognoscatur, vide COGNITIO ANGELI DE DEO.
 10. Dei æqualitatem, aut similitudinem an, et quomodo potuerit Angelus appetere? vide PECCATUM, a num. 10.
 11. Deus diligere potest a nobis amore concupiscentiæ, lib. 3, cap. 5, num. 1, vide etiam DILECTIO. 381

- DIES JUDICII.**
1. Diem Judicii in generali vident Angeli in Verbo, lib. 6, cap. 5, num. 13. 654
 - An etiam in particulari, ibid., a num. 14. 654
 2. In die Judicii generalis, supremi quoque Angeli descendunt cum Christo, lib. 6, cap. 10, num. 47. 699
 3. Vide CHORUS, num. 9.
 4. Post diem Judicii vicissitudinem poenarum accidentalium patientur damnati homines, lib. 8, c. 12, a num. 30. 1019
 5. Post diem Judicii habebunt Angeli augmentum gloriae accidentalis? lib. 6, c. 8, num. 6 et 9. 674 et 676

- DILECTIO.**
1. Dilectio quotupliciter dicatur esse ex toto corde, lib. 3, cap. 4, num. 3. 375
 2. Dilectio sui honesta non impedit dilectionem erga Deum, vel alium Angelum, ibid., et n. 14 et 15. 379
 3. Dilectio sui per benevolentiam, et concupiscentiam, an, et quomodo detur in Angelis, et in Deo, eodem cap. 4, num. 4 et 5, et num. 11, et seq. 376
 4. Diligi potest Deus ab Angelo viribus naturæ, amore concupiscentiæ, lib. 4, cap. 5, num. 1. 381
 - Imo et amore amicitiae super omnia specie distincto a charitate supernaturali, n. 2, et c. 11, n. 5. 381 et 414
 5. Dilectio quotupliciter dicatur naturalis, lib. 3, cap. 4, num. 7. 377
 - An omnibus illis modis detur in Angelo respectu Dei, ibid., cap. 5, a num. 2. 381
 6. Dilectio-ne etiam naturalis ordinis, magis inclinatur Angelus ad Deum, quam ad se diligendum, ibid., num. 3. 381
 - Et tamen constantius se, quam Deum diligit, et cur? num. 6 et 9. 383
 7. Diligi Deum naturaliter, saltem amore concupiscentiæ,

- etiam quoad exercitium, qui putent, ib., n. 7. 383
- Refelluntur, a num. 8. 383
8. Diligit Angelus alios præ aliis dilectione naturali, lib. 3, cap. 6, a num. 6. 386
 9. Dilectio Dei super omnia, etiam ut auctoris naturæ, non stat cum mortali, lib. 3, cap. 7, num. 14. 391
 10. Diligat-ne Angelus seipsum necessario? alii aiunt, lib. 3, cap. 4, num. 1. 375
 - Alii negant, num. 2 et 3. 375
 - Vera sententia, a num. 6, et num. 16. 376
- Vide alia verbo AMOR.

- D. DIONYSIUS.**
1. Divi Dionysii Areopagitæ libros qui impie, et impie negent ab eo editos. In præludium ante primum librum, num. 4 et 5.

- DISCURSUS.**
1. Discurrere posse Angelos, etiam circa evidenter cognita qui velint, lib. 2, cap. 33, num. 1. 321
 - Esse omnino incapaces discursus, qui affirmant, num. 2. 322
 2. Probabilius Angelos non discurrere circa evidenter cognita, ibid., a num. 8. 324
 - Circa supernaturalia vero, et circa cognita invidenter, formaliter discurrere, a num. 17. 327
 3. Hujus discursus quales sint præmissæ, et qualis conclusio, a num. 21. 329
 4. Discursus etiam virtualis a divina scientia, et a beata visione excluditur, eodem cap. 33, n. 4. 323
 5. Discursus causalitatis an tempus requirat, num. 6 et 7. 324
 6. Discursus successionis in Angelis reperitur, n. 5. 323
 - In quo differat a discursu causalitatis, ibid. 323

- DISTANTIA.**
1. Distantia, vel propinquitas necessario datur inter duo, licet sola existant, lib. 4, cap. 3, num. 6. 434
 2. Distantiam non dari in spiritualibus, nisi ratione corporalium, qui contendunt, lib. 4, cap. 8, num. 1 et 2. 354
 - Competere tamen per se, ipsis spiritualibus extremis concluditur, a num. 3. 455
 3. Distantiæ, vel propinquitatis proprium fundamentum quodnam sit? num. 6. 455
 - Ut reales relationes sint non requirunt intervallum reale, sed extrema, ibid. 455
 4. Distant res diversæ non semper reali intervallo; secus diversæ partes ejusdem rei, num. 8 et 9. 456
 5. Distantia, et propinquitas non fundatur solum in extremitatibus rerum, quæ distantes, vel propinquæ denominantur, sed in totis ipsis rebus, unde inter spiritualia extrema fundari possunt, num. 10 et 11. 457
 6. Distantiæ, et propinquitatis denominationes non sunt puræ extrinsecæ etiam in spiritibus, lib. 4, cap. 15, num. 5. 485
 7. Distantia localis an definita requiratur ad locutionem inter Angelos, lib. 2, cap. 28, n. 13 et 14. 261

- DISTINCTIO.**
1. Distinctionem rationis in rebus, an, et quomodo efficere possint Angeli, lib. 2, cap. 8, num. 9. 143
 2. Distinctio specifica et numerica, vide ANGELORUM MULTITUDO, a num. 4.

- DOLOR.**
1. Dolor formaliter est actus appetitus, lib. 8, cap. 13, num. 8 et 9. 1024

2. Esse actum potentiæ cognoscentis falso dixit Ægidius, ibid., num. 7. 1024
- Impugnatur, num. 9 et 10. 1025
3. Doloriferam qualitatem in spiritibus imprimi ignis inferni, lib. 8, cap. 14, a num. 44. 1047
4. Dolent dæmones, quod Deum aliquando amaverint, lib. 3, cap. 10, num. 26. 411

- DOMINATIONES.**
1. Dominationum ordo ex assistentibus Angelis non constat, lib. 6, cap. 9, num. 23 et 24. 682
 2. Dominationes solum, ex ministrantibus, non mittuntur, sed ministrant duntaxat ordinando, ib. 682
 3. Dominationum ordo, quo pacto inter custodientes numerari possit? lib. 6, cap. 18, num. 4. 753
 - Vide etiam CHORUS num. 5.

- DOTES.**
1. Dotes corporis gloriosi in Angelis corpora assumuntur, an reperiantur, lib. 6, c. 7, num. 15. 672
 2. Dotes, sive dona gloriæ animarum in Angelis, an et quatenus inveniantur, ibid., a num. 6. 670
 3. Dotes Angelis proprie sumptæ falso attribuuntur, lib. 1, c. 6, num. 20. 27

- E**
- EDUCTIO.**
1. Educere formas de potentia materiæ, vide ACTIO, num. 8.

- ELECTIO.**
1. Vide VOLUNTAS, n. 10 et 19.

- ERROR, vide IGNORANTIA.**
- EUCCHARISTIA.**

1. Modus existendi Christi in Eucharistia, quidditative cognosci naturaliter non potest ab Angelis, lib. 2, c. 29, a num. 16. 288
- Imo nec modus quantitatis existendi extra subjectum, si forte positivum quidpiam est, ibid., n. 20. 288
- Neuter modus potest esse connaturalis rei quam modificat, ib., num. 19 et 20. 288
2. Possibilitas Eucharistiæ naturali lumine demonstrari non potest, quoad tria, ibid., num. 23. 289
- Imo nec per conjecturas id ministerium factum esse, cognosci potest, si nihil ex revelatione supponatur, a num. 47. 298
3. Ipsa quoque transsubstantiatio, ut talis est, naturaliter cognosci nequit, lib. 2, cap. 30, a n. 11. 305
4. Eucharistiæ mysterium vident in Verbo animæ beatæ, contra Scotum, lib. 6, cap. 5, num. 8. 652
- Angeli quoque a principio suæ beatitudinis ita vident, num. 9. 652
5. Quod existentia Christi in diversis simul hostiis supernaturalis sit, non ostendit existentiam Angeli in locis dissitis, posse esse naturalem Angelo, lib. 4, cap. 10, num. 13 et 14. 466
6. Christo in Eucharistia assistunt in Angelis, illumque adorant, lib. 6, cap. 9, num. 20. 681

- EXISTENTIA.**
1. Existentia sine Ubi intrinseco dari nequit, lib. 4, cap. 3, num. 3. 433
 2. Existentia Angeli in loco ejusmodi sit, varia auctorum placita. Vide verbo LOCUS, per totum.

EXTENSIO.

1. Extensio aliqua non repugnat accidenti spirituali, lib. 4, cap. 17, num. 13. 490
- Inter eam, et quantitativam latum discrimen, n. 17 et 18. 491

F

FALSITAS.

1. Falli, etiam in cognitione conjecturali, non possunt Angeli sancti, mali sæpius falluntur, lib. 2, cap. 33, num. 14, et cap. 39, num. 4. 326 et 366
2. Falli possent Angeli in statu puræ naturæ, eod. cap. 39, num. etiam 4. 566
3. Falli nequeunt Angeli sine prævio peccato, lib. 7, cap. 4, num. 11. 812

FIDES.

1. Fidem infusam habuerunt Angeli in via, lib. 5, cap. 5, a num. 6. 585
- Eamque in primo instanti creationis, a num. 11. 587
- Oppositæ sententiæ refelluntur, a num. 16. 588
2. Fidem hanc in malis Angelis mansisse qui putent, num. 15. Refelluntur, num. 19. 588
3. Fidei actum eliciere Angeli omnes in primo creationis instanti, lib. 5, cap. 7, num. 5. 602
4. Quorum mysteriorum fidem habuerint Angeli, vide COGNITIO DE SUPERNATURALIBUS, num. 6 et 7.
5. Fidei habitu privati sunt dæmones, cum primum damnati sunt, lib. 8, cap. 6, num. 6. 980
6. Fides informis, an, et quomodo in dæmone sit admittenda, ibid., num. 8. 981
7. Peccatum contra fidem, vide INFIDELITAS.

FINIS.

1. Pro fine ultimo naturali consequendo nulla propria gratia egent Angeli, maxime tamen pro supernaturali, lib. 5, cap. 1, a num. 3. 566
2. Finis ultimus dupliciter constitui potest in re aliqua, lib. 3, cap. 8, num. 9. 396
- Dupliciter quoque dici potest ultimus, num. 10. 396
- Dupliciter denique amari potest, nec circa illum Angeli possunt errare, c. 10, num. 26. 411
3. Ad finem ultimum non esse opus referibile, non reddit illud deterius, lib. 3, cap. 8, num. 10. 396

FLETUS.

1. Fletus in inferno an futurus? lib. 8, cap. 12, num. 28 et 29. 1018

FORMA.

1. Forma nobilior non semper continet eminenter minus nobilem, lib. 4, cap. 25, num. 6. 517
2. Forma intellectiva specie distincta ab humana possibilis non est, lib. 1, cap. 12, in fine. 51
3. Formas educere quousque queant Angeli, vide ACTIO, num. 3.

FRIGUS.

1. Frigore an torqueantur damnati in inferno, lib. 8, cap. 12, a num. 23. 1016

FUTURUM.

1. Futura, quæ ex causis naturalibus inimpedibiter proveniunt, per easdem possunt ab Angelis præcognosci, lib. 2, cap. 9, num. 4. 145

2. Quid de futuris naturaliter, sed tamen impedibilitate, eod. n. 4 et sequentibus. 145
3. Futura, quæ ex causis liberis, divina, vel creata pendent non posse in ipsis causis ab intellectu creato, et certo cognosci, de fide est, *ibid.*, n. 13. 149
- Conjecturaliter tamen nonnulla cognosci possunt a num. 22. 152
4. Futura eadem nec directe, et in seipsis posse Angelos naturaliter scire etiam de fide est, lib. 2, cap. 10, num. 2 et 3. 153
- Cur id nequeant? a num. 4. 153
- Nullam dari rationem a priori quidam putant, n. 6, vera ratio a num. 8. 154
5. Futura cur non videant Angeli, sicut præsentia, cum utrorumque sint species eadem variæ opinionones ponuntur, et refutantur, lib. 2, cap. 11, an. 2. 157
- Vera statuitur a num. 14. 162
6. An saltem supernaturaliter extra visionem possint Angeli futura in seipsis præscire, *ibid.*, num. 10. 160
7. Futurorum certa cognitio in seipsis est propria Dei, *ibid.*, a num. 8, et cap. 11, num. 17. 159 et 163
8. Futura aliqua contingentia vident Angeli in Verbo, lib. 6, cap. 5, num. 12. 162
9. Circa cognitionem futurorum errare non possent Angeli, nisi jam peccatores, lib. 7, cap. 4, num. 11. 162

G

GABRIEL.

1. Gabriel sitne ex Angelis assistentibus, lib. 6, cap. 10, num. 30. 694
2. Gabrielem Incarnationis nuntium fuisse supremum, vel ex supremis Seraphinis, *ibid.*, num. 46, probabilius fuisse Archangelum ex secundo ordine ab infimo, *ibid.* 699
3. Gabriel fuit immediate illuminatus a Deo de sua legatione ad Virginem, ignota etiam superioribus Angelis, ex Bernardo, lib. 6, cap. 15, num. 16. 731
4. Gabriel illuminavit virginem Mariam visibiliter, Zachariam et Danielem, lib. 6, cap. 16, n. 5. 738
- Fuit custos Deiparæ virginis, cap. 18, num. 10. 759

GAUDIUM.

1. Vide BEATITUDO, a num. 10. Vide etiam CHRISTUS, num. 4, et DÆMON, num. 16. 417

GENERATIO.

1. Generatio unius est corruptio alterius, quomodo intelligendum? lib. 4, cap. 16, num. 6. 487
2. Generare, an et quomodo queant Angeli, lib. 4, cap. 38, a num. 9. 155

GIGANTES, vide DÆMONES, num. 32.

GLORIA, vide BEATITUDO.

GRATIA.

1. Gratia alia entitative supernaturalis, alia extrinsece solum, utpote ad finem supernaturalem ordinata, lib. 5, cap. 1, num. 2. 566
2. Neutra est necessaria Angelis ad finem naturalem consequendum, *ibid.*, a num. 3. 566
- Supernaturalis tamen gratia ad finem supernaturalem assequendum requiritur, *ibid.*, a num. 8. 568
3. Gratiam non fuisse datam Angelis in primo instanti dixerunt aliqui, lib. 5, cap. 4, num. 1 et 2. 578
- Probabilius oppositum a num. 3. 573
4. Datae sunt etiam virtutes gratiæ comites, donaque Spiritus sancti, saltem quoad habitum, *ibid.*, a num. 10. 581

5. Gratiae, ac cæterarum virtutum habitus, an dati sint, præeunte in Angelis propria dispositione. Opinio negans, lib. 5, cap. 8, num. 3. 605
- Verior affirmans, *ibid.*, a num. 4. 606
6. Primus actus gratiæ non fuit in Angelis ab habitu elicitus, eodem cap. 8, n. 2 et cap. 9, n. 1. 605 et 607
- Sed ex actuali auxilio non solum cooperante, sed etiam excitante, eod. cap. 9, a num. 2. 607
7. Primam gratiam mereri non potuerunt Angeli, nisi de congruo, *ibid.*, num. 12. 610
8. Gratiam inæqualem receperunt Angeli in primo instanti creationis, lib. 5, cap. 10, num. 1 et 2. 611
- Eamque juxta inæqualitatem suorum naturalium, *ibid.*, num. 3. 611
- Quod est solum probabile, a num. 7. 613
- Non est tamen data juxta inæqualitatem bonorum actuum naturalium, *ibid.*, a num. 9. 613
9. Gratiam etiam efficacem contulit Deus omnibus Angelis in primo instanti, *ib.*, num. 17. 616
10. Gratia ad perseverandum est Angelis necessaria, lib. 5, cap. 12, num. 7. 626
11. Gratiam excitantem et comitantem receperunt Angeli sancti in secundo instanti, non vero mali, num. 18. 629
12. Gratia viatoris aliquando intensior, quam comprehensoris, lib. 6, cap. 1, num. 13. 637
13. Gratia habitualis non determinat voluntatem ad bonum, lib. 7, cap. 3, num. 19. 808
- Quid de gratia actuali hac in parte? *ib.* 808
14. Gratiam sanctificantem, seu ejus actus evidenter in se potest Angelus experiri, non tamen quidditative videre, lib. 2, cap. 29, num. 57. 301
- Vide etiam verbo AUXILIUM.

H

HABITUS.

1. Habitus acquisitos in Angelis non dari, qui velint, lib. 3, cap. 12, num. 1 et 2. 416
- Oppositum verum, a num. 3. 417
2. Habitus duplici ex capite potest non generari in potentia, *ib.*, num. 4. 417
3. Habitus pravus ubi generari potest, bonus etiam generari poterit, num. 6. 418
4. Habitus virtutum, quæ sunt ad alterum, generantur in Angelo, num. 7 et 8. 418
- Quid de habitibus virtutum erga se? num. 9. 419
5. Habitus scientialem Angelis congenitum, qualem fingat Henricus, lib. 2, cap. 3, num. 3. 84
- Refellitur, num. 26 et cap. 13, num. 2. 93 et 171
6. Habitus naturaliter emanantes ab essentia, vel intellectu Angelorum fictitii, lib. 2, cap. 38, n. 2. 360
- Imo nec ab auctore naturæ tales habitus habent inditos, num. 3 et 4. 361
7. Habitus acquisitos circa objecta evidenter cognita Angeli non habent, eodem cap. 38, a num. 8. 362
- Secus circa ea, quæ probabiliter, et per conjecturas cognoscunt, a num. 12. 363
8. Habitus necessitans voluntatem ad male operandum est impossibilis, lib. 8, cap. 10, a num. 3. 997
9. Habitus malus non minuit intrinsece potestatem voluntatis, *ib.*, num. 3 et num. 5. 997
10. Habitus determinans voluntatem ad malum in communi est impossibilis, *ib.*, num. 4. 998
11. Ab habitu infuso non fuit elicitus primus actus gratiæ in Angelis, lib. 5, cap. 8, num. 2 et cap. 9, num. 1. 603 et 607

HÆRESIS.

1. Hæresis an dari possit in Angelis, vide INFIDELITAS.
2. Hæresis pure mentalis est per se occulta respectu cujuscumque alterius intellectus creati, lib. 2, c. 25, num. 12. 234

HIERARCHIA.

1. Hierarchiæ nomen quibus accommodetur, quid, et quotuplex sit? lib. 1, cap. 13, num. 1. 52
2. Hierarchiæ differunt inter se genere subalterno, *ibidem* num. 8. 55
3. Hæc differentia generica inter Hierarchias, unde colligatur, *ib.*, a num. 10. 55
4. Hierarchia quo pacto inveniat etiam in demonibus, lib. 1, cap. 14, num. 8 et lib. 8, cap. ultimo a num. 1. 60 et 1088
5. Hierarchiæ an post diem Judicii cessabunt, *ibid.*, num. 10. 1091
6. Vide CHORUS. Vide etiam ILLUMINATIO, a num. 15.

HOMO.

1. Homo fortasse nullus, præter beatam Virginem, supremis Angelis in beatitudine æquiparatur, lib. 6, cap. 4, num. 16. 647
2. Hominis primi lapsum viderunt Angeli in Verbo, lib. 6, cap. 5, num. 7. 652
3. Homo in primo instanti usus rationis non potest peccare, lib. 7, cap. 20, num. 61. 952
4. Homines peccantes cur Deus non deseruit, sicut Angelos, lib. 8, cap. 1, num. 22. 964
5. Hominum illuminatio per Angelos, vide ILLUMINATIO, a num. 16.
6. Inter homines et Angelos locutio, vide LOCUTIO, a num. 22.
7. Hominum custodia, vide CUSTODIA.
8. Hominum tentatio, vide TENTATIO.

I

IGNIS.

1. Ignem inferni metaphoricum esse qui dicant, lib. 8, cap. 12, a num. 2. 1011
- Verum ac proprium esse concluditur, a num. 10 latissime. 1013
2. Ignis inferni ejusdem speciei est cum elementari, *ib.*, num. 19 et 20. 1015
- Non est tamen parum elementum, eod. num. 20. 1016
- Nec illuminat, sed torquet, num. 32 et 33. 1019
3. Ignis inferni non torquet per solam imaginariam, et falsam apprehensionem, lib. 8, c. 13, n. 2. 1022
- Nec per solam actionem intentionalem, *ib.*, a n. 5. 1023
- Sed per realem, et physicam efficientiam, a n. 19. 1028
4. Ignis quomodo agere realiter possit in purum spiritum, *ib.*, num. 30. 1032
5. Ignis alligat sibi dæmones, etiam effective, atque intra se continet, lib. 8, cap. 14, a num. 9. 1036
- Non solum alligando cruciat, a num. 12. 1037
- Sed qualitatem realem imprimendo spiritibus damnatis, num. 25. 1041
- Non tamen imprimat calorem sensibilem, n. 28. 1042
6. Ignis causare nequit in dæmone dolorem sensibilem, num. 32. 1043
- Nec qualem in voluntate patitur anima conjuncta, quando corpus crematur, *ib.*, a num. 33. 1044
7. Ignis in spiritibus producit obedientialiter qualitatem spiritualem doloriferam, *ibid.*, a num. 44. 1047

8. Ignis quo pacto torqueat dæmones apud nos versantes, lib. 8, cap. 16, a num. 32. 1063
9. Vide etiam ANIMA, a num. 6.

IGNORANTIA.

1. Ignorantia, vel aliquis alius defectus an necessario præcedat in intellectu, ut in voluntate detur peccatum, lib. 7, cap. 4, a principio. 809
- Vide INTELLECTUS, a num. 19.
2. Omnis peccans est ignorans ex Aristotele, quo modo intelligendum, lib. 7, cap. 6, a num. 24. 822
3. Ignorantia in dæmonibus multiplex invenitur, l. 8, cap. 6, num. 1. 978
4. Ex ignorantia non peccarunt Angeli, lib. 7, cap. 7, num. 1. 841
- Sed ex aliqua inconsideratione, a num. 4.

ILLAPSUS.

1. Illapsus unius substantiæ in aliam quid sit, et quotuplex? lib. 2, cap. 5, num. 13 et 14. 118
2. Illapsus quid addat supra intimam existentiam duorum inter se, lib. 4, cap. 9, num. 5. 459
3. Illapsus proprium Angelus in Angelum non vendicat, lib. 2, cap. 5, num. 15. 118
4. Inter spirituales substantias solus Deus illabatur in alias, *ibid.*, num. 14 et 17. 118 et 119

ILLUMINATIO.

1. Illuminatio communis est Angelorum superiorum ad inferiores, lib. 6, cap. 11, num. 2. 700
- Id præstare per scientiam a DEO immediate acceptam proprium est Angelorum assistentium, *ibid.* 700
2. Illuminationem prædictam negavit Durandus, *ib.*, num. 3. 700
- Refutatur late, a num. 4. 700
3. Illuminare, purgare, et perficere apud Dionysium est unica actio sub triplici habitudine, lib. 6, c. 11, num. 9. 702
4. Hæc illuminatio in Angelis est veluti species locutionis, cap. 12, num. 1 et 2. 702
- In pura natura non daretur, quamvis daretur locutio, *ibid.* 702
5. Illuminatio quam differentiam superaddat locutioni? Ea de re varia placita expenduntur latissime a num. 3. 703
- Vera resolutio, a num. 16. 707
6. Illuminationis materia debet esse vera, et ignota illuminatio, eodem num. 16. 707
- Hæc materiæ sunt præcipue veritates contingenter futuræ, ex præsentibus solæ cordis cogitationes, et ex præteritis eæ, quæ dum præsentibus essent, non cognovit Angelus illuminatus, *ibid.*, num. 17. 708
7. Ad illuminationem angelicam pertinet etiam, ut certum judicium veritatis in illuminato causetur, *ibid.*, num. 18, et ut tam veritas, quam judicium supernaturalia sint, saltem quoad modum, *ibid.*, num. 19. 709
- Vide etiam eodem lib., cap. 14, num. 8. 721
8. Illuminationis descriptio germana ex dictis concluditur, eod. cap. 12, num. 23. 710
9. Per illuminationem nullum effectum causari in illuminato qui sentiant, lib. 6, cap. 13, a n. 2. 711
- Rejiciuntur, *ibid.*, a num. 4. 711
- Quid in eo causetur, variæ sententiæ referuntur, ac refelluntur, *ibid.*, latissime a num. 6. 712
- Concluditur causari in illuminato speciem illius actus, quem per suam locutionem illuminans manifestat,